

VIITORUL ROL

ANA CIONTEA

Foarte tinăra actriță s-a afirmat încă din spectacolele de producție (promoția 1982 a Institutului de teatru „I. L. Caragiale”, clasa profesorului Ion Cojar), cu rolurile Jo (*Gustul mierii* de Shelagh Delaney) și Anișoara (*Iertarea* de Ion Băieșu), distinse cu o mențiune specială la Festivalul teatrului pentru copii și tineret de la Piatra Neamț. Tot pe scena studenților, Ana Ciontea a realizat și alte performanțe, înregistrate ca atare de critica de specialitate: rolurile Wenda Bergmann (*Deșteptarea primă-*

verii de Frank Wedekind) și Ahile (în travesti — *Troilus și Cresida* de Shakespeare); au fost remarcate deosebita ei forță dramatică și magnetismul scenic pe care-l emană. Repartizată la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, a strălucit într-un incintător și tineresc spectacol cu *Jucăria de vorbe* de Tudor Arghezi, obținând, pentru rolul Mițu, premiul de interpretare la Gala tinerilor actori — Costinești 1983. În aceeași rodnică vară 1983, și tot la Costinești, de astă dată la Festivalul filmului românesc, i se acordă un premiu de debut pentru rolul Cătarina din filmul *Întoarcerea din iad* de Nicolae Mărgineanu. Joacă apoi Maria în *Piticul din grădina de vară* de D. R. Popescu, în regia lui Nicolae Scarlat. Puterea de caracterizare psihologică, instinctul teatral, talentul și inteligența scenică a actriței sînt acum puse la încercare într-un rol extrem de dificil Nina Zarecinaia din *Pescărușul* de Cehov. Regia, Nicolae Scarlat.

„Studiez rolul cu încredere și în același timp într-o stare de extraordinară bucurie. Nina Zarecinaia este un om destinat, prin propriile sale trăsături de caracter, unor trăiri intense, răscolitoare. Sufletul ei candid și pur o face să se identifice cu pescărușul, ca simbol al libertății sufletești, al zborului înalt, al imaculării. Ea intră în viață cu toată încrederea în oameni și setea de frumos a unei fete abia ieșite din adolescență; admiră personalitățile ilustre, se lasă vrăjită de vorbele meșteșugite. Apropierea ei de artă este exaltată, naivă, pornită din entuziasm și nestăvilită iubire de oameni. Abia viața cea adevărată, dură, de multe ori umilitoare, o va face să înțeleagă că această iubire trebuie să răzbată printr-un labirint de suferințe, prin aridul deșert al rădăririi fără margini. În conflictul dintre orgoliu și modestie se șlefuește veritabila demnitate a artistului care-și înțelege menirea. În final, Nina nu mai este «un pescăruș». Nu pot încheia decît citînd aceste tulburătoare cuvinte ale personajului: „...Acum, știu, înțeleg... că în ceea ce facem noi, ori că am juca pe scenă, ori că am sorii, principalul nu e gloria, nu e strălucirea... ci puterea noastră de a îndura... cînd mă gîndesc la chemarea mea nu mă mai tem de viață...”

VIITORUL ROL

ȘTEFAN IORDACHE

Activitatea scenică bogată a lui Ștefan Iordache a mai fost menționată la aceeași rubrică, evidențiindu-se, de fiecare dată, puternica lui personalitate artistică, afirmată încă de la debut (1963). Acum, după ce actorul s-a impus în rîndul vedetelor scenei și filmului, vom observa că înalta sa calificare profesională îi îngăduie să-și pună în valoare trăsăturile caracteristice și să-și păstreze nealterate disponibilitatea, prospețimea, spontaneitatea, în abordarea unor partituri care pretind calități proteice: să nu uităm că actorul a străbătut o diversitate de universuri artistice, de la Shake-

speare la Dostojevski, de la Brecht la Pirandello și Bulgakov. Prea cunoscut ca să mai fie nevoie de un „curriculum vitae“, notăm, totuși, creațiile sale din ultimele stagioni, de pe scenele Teatrului Mic și Foarte Mic — prin ele însele grăitoare: Consulul Grotti (*Să îmbrăcăm pe cei goi* de Pirandello), actorul Sparger (*Copiii lui Kennedy* de Robert Patrick), El (*Nu sînt Turnul Eiffel* de Ecaterina Oproiu), Maestrul și Yeshua (*Maestrul și Margareta* de Mihail Bulgakov), rolul titular din *Richard al III-lea* de Shakespeare — pentru care a fost distins cu premiul A.T.M. pe 1983. Să mai notăm, în completare, că va apărea în filmul *Ciuleandra*, iar pe scena Teatrului Mic, alături de Valeria Seciu, în *Cerul înstelat deasupra noastră* de Ecaterina Oproiu, unde va interpreta personajul El.

„Piesa, scrisă pentru teatrul nostru, explorează, ca și în *Nu sînt Turnul Eiffel*, destinul unui cuplu. De data aceasta, El și Ea se află într-o situație conflictuală acută: tensiunile prezentului, adăugate celor acumulate, aduc cuplul în pragul destrămării. Personajul El, conturat cu inconfundabila pecete stilistică a Ecaterinei Oproiu, este înzestrat cu o inteligență maturizată de experiență; e un bărbat lucid, as în profesie, stăpîn pe sine, decis să ducă la bun sfîrșit sarcina de mare importanță ce i-a fost încredințată. El trebuie să opteze între a-și salva soția (o ființă moralmente fragilă, derutată) și a se dedica total muncii sale, care se confundă cu viața personală; pentru El, profesiunea, cercetările și realizările științifice sînt mai presus de dificultățile vieții conjugale. Eroul trăiește o dramă intensă, în același timp cerebrală și emoțională, dăruindu-se «adevărului său». Cugetul lui e stăpînit de ideea victoriei, ca al unui alergător de cursă lungă, ca al unui sportiv fără spectatori; este un luptător ce se realizează prin efort de fiecare clipă, înfruntînd pieptiș, cu tărie, dificultățile.

Colaborarea cu regizoarea Cătălina Buzoianu s-a dovedit pînă acum fructuoasă, încît sper — sînt chiar convîns — că și de data aceasta va fi la fel“.

Maria MARIN